

15 грудня 2017 року

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

**Голові Кіровоградської
обласної ради
ЧОРНОІВАНЕНКУ О.А.**

Шановний Олександрє Анатолійовичу!

До мене, як до депутата Кіровоградської обласної ради надійшло звернення від Кіровоградської обласної організації профспілки працівників лісового господарства щодо не допущення реалізації Стратегії реформування лісового господарства України на період до 2022 року, схваленої засіданні Кабінету Міністрів України 15 листопада 2017 року, вжиття заходів щодо її публічного перегляду шляхом широкого громадського обговорення, ініціювання питання про відновлення бюджетного фінансування державних лісгосподарських підприємств, не допущення передачі їх в концесію.

Зазначений проект Стратегії був прийнятий без громадського обговорення, хоча, враховуючи, що ліси України є об'єктами права українського народу, їх подальший розвиток, а також реформування системи управління лісовим господарством, повинні бути виваженими та підтримані суспільством.

Виходячи з інформації, викладеної у ЗМІ, Стратегія передбачає кардинальну зміну системи управління лісовим господарством та створення окремого суб'єкта господарської діяльності з корпоративними правами, управління якими планується передати Кабінету Міністрів України

Ця позиція була вкрай негативно сприйнята в експертному середовищі.

Виходячи з досвіду інших пострадянських країн, кардинальні необґрунтовані зміни структури управління призводять, у більшості випадків, до катастрофічних наслідків для екології та економіки держави.

Проект схваленої Урядом проекту Стратегії принципово відрізняється від попереднього варіанту, який обговорено та узгоджено з громадськими організаціями, деревообробними асоціаціями, не містить заходів з удосконалення ведення лісового господарства та, в супереч загальній концепції децентралізації, направлена на монополізацію управлінських господарських функцій.

Обговорення напрямків реформування системи управління лісовим господарством не припиняється протягом останніх кількох років.

Організація єдиної господарської структури буде мати незворотні наслідки в цілому для України у вигляді можливої приватизації державних лісів, монополізації лісових ресурсів, банкрутства деревообробного сектору, погіршення санітарного стану лісів, їх відновлення та заліснення деградованих земель. Приватизація лісів потягне за собою приватизацію майна лісгоспів, і, як наслідок, їх ліквідацію та масового звільнення працівників лісового господарства, зубожіння сільського населення, яке, у складі загальної кількості працівників лісового господарства, становить близько 95 відсотків.

Зміна лише моделі управління не вирішить безлічі проблем лісового господарства, а лише поглибить їх. При цьому слід зазначити, що проект схваленої Стратегії не містить напрямків удосконалення ведення лісового господарства, а зосереджений лише на його реформуванні з непрогнозованими та економічно не обґрунтованими наслідками.

Так, досвід інших країн свідчить, що об'єднання в одному господарюючому суб'єкті дотаційних та прибуткових господарств є недоцільним, оскільки створюється передумови для внутрішніх конфліктів на ґрунті неоднозначного ставлення до перерозподілу коштів, що заважає сталому розвитку таких об'єднань. Таким чином, ефективнішим буде створення окремих об'єктів із забезпеченням бюджетним фінансуванням традиційно дотаційних суб'єктів.

При цьому слід зауважити, що на сьогодні державні лісгосподарські підприємства є чи не основними платниками податків та роботодавцями в сільській місцевості. Переважна більшість державних лісгосподарських підприємств працюють стабільно і є прибутковими. Оптимізація управління призведе до скорочення штату підприємств, що сприятиме росту соціальної напруги, а ліквідація державних лісгосподарських підприємств неминуче призведе до втрати кваліфікованих фахівців. Виникає питання: навіщо ламати те, що стабільно працює, приносить прибутки, і не тільки до місцевої, а й державної казни?

Будь-яке масштабне перетворення будь-якої галузі господарства повинно мати чітко визначені цілі, методи та індикатори досягнення, жорстке економічне обґрунтування, а всі ризики від їх реалізації повинні бути прораховані і мінімізовані.

За відсутності інших ідей Мінекономрозвитку ініціювало передачу державних лісгосподарських підприємств у концесію, навіть тих, які не мають потужного запасу лісових ресурсів, створювались як лісомеліоративні господарства і були традиційно дотаційними.

Разом з тим, вирощування лісу це не вирощування однорічних сільгоспкультур. Протягом десятиліть в ліс треба вкладати значні кошти та зусилля багатьох лісівників для того, щоб через 70 – 100 років отримати від цього прибуток. Тому і постає питання, кому потрібна модель господарювання, запропонована Мінекономрозвитку, і який зиск від цього отримає держава.

Ліси України є об'єктом права власності всього українського народу, а тому подальші розвиток і реформування системи управління лісовим господарством повинні бути виваженими.

Враховуючи викладене, необхідно від імені Кіровоградської обласної ради пропонує винести ухвалену Урядом Стратегію на широке громадське обговорення, вжити заходи для відновлення бюджетного фінансування державних лісогосподарських підприємств та приймати рішення з питань реформування лісової галузі з урахуванням всіх ризиків від їх реалізації.

Додаток: Текст звернення до Президента України, Верховної ради України та Кабінету Міністрів України щодо недосконалості Стратегії реформування лісового господарства України на період до 2022 року, схваленої на засіданні Кабінету Міністрів України 15 листопада 2017 року та необхідності її широкого громадського обговорення на 2 арк. в 1 прим.

З повагою

Депутат обласної ради

Н.Ревенко